

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 21 grudnia 2021 r. w sprawie T-159/20 Hamers/Cedefop, wniesione w dniu 17 lutego 2022 r. przez Helene Hamers

(Sprawa C-111/22 P)

(2022/C 222/18)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Helene Hamers (przedstawiciel: Vasileios Spiridon Christianos, Alexandros Politis i Michail Rodopoulos, dikigoroi)

Druga strona postępowania: Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop)

Żądania wnoszącego odwołanie

- częściowe uchylenie wyroku Sądu z dnia 12 grudnia 2021 r. w sprawie T-159/20, Hamers/Cedefop (EU:T:2021:913);
- w razie potrzeby, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Cedefop kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem zaskarżonego wyroku jest szkoda poniesiona przez wnoszącą odwołanie z powodu działań i zaniechań Cedefopu w trakcie i po zakończeniu krajowego postępowania karnego przed greckimi organami sądowymi, które dotyczyło prawidłowości i zgodności z prawem udzielania przez Cedefop zamówień publicznych na usługi osobom trzecim w latach 2001–2005.

Wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty i twierdzi, że zaskarżony wyrok:

- **po pierwsze**, w pkt 55–61 i 83, zawiera naruszenie prawa w zakresie wykładni art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), tj. wbrew stwierdzeniu Sądu w tych punktach sprawa wnoszącej odwołanie nie została rozpatrzona przez Cedefop w sposób bezstronny, a ponadto decyzja komisji odwoławczej Cedefop nie usunęła wadliwości decyzji z dnia 3 lipca 2019 r. Wobec tego, z tych względów Sąd przedstawił niewystarczające uzasadnienie we wspomnianych powyżej punktach;
- **po drugie**, w pkt 65, pkt 68–75 i pkt 83, zawiera naruszenie prawa w zakresie wykładni domniemania niewinności w rozumieniu art. 48 ust. 1 karty, na które powołuje się wnosząca odwołanie, które zostało również spotęgowane naruszeniem zasady lojalnej współpracy w rozumieniu art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Wobec tego, z tych względów Sąd nie przedstawił wystarczającego uzasadnienia w powyższych punktach.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 28 lutego 2022 r. – LACD GmbH/BB Sport GmbH & Co. KG

(Sprawa C-133/22)

(2022/C 222/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: LACD GmbH

Druga strona postępowania: BB Sport GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można uznać, że występuje inny wymóg niezwiązany ze zgodnością z umową w rozumieniu art. 2 pkt 14 dyrektywy 2011/83/UE ⁽¹⁾ lub w rozumieniu art. 2 pkt 12 dyrektywy (UE) 2019/771 ⁽²⁾, jeżeli zobowiązanie gwaranta wiąże się z okolicznościami dotyczącymi osoby konsumenta, w szczególności z subiektywnym stosunkiem konsumenta do zakupionej rzeczy (w niniejszym przypadku z pozostawionym do uznania konsumenta zadowoleniem z zakupionej rzeczy), przy czym te osobiste okoliczności nie muszą być związane ze stanem zakupionej rzeczy lub jej cechami?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy niespełnienie wymogów wynikających z okoliczności dotyczących osoby konsumenta (w niniejszym przypadku jego zadowolenia z nabytego towaru) musi być możliwe do stwierdzenia na podstawie obiektywnych okoliczności?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, s. 64; sprostowanie Dz.U. 2019, L 270, s. 126).
- (²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, zmieniająca rozporządzenie (UE) 2017/2394 oraz dyrektywę 2009/22/WE i uchylająca dyrektywę 1999/44/WE (Dz.U. 2019, L 136, s. 28; sprostowanie Dz.U. 2019, L 305, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 1 marca 2022 r. – MO/SM jako syndyk zarządzający majątkiem spółki G GmbH

(Sprawa C-134/22)

(2022/C 222/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MO

Druga strona postępowania: SM jako syndyk zarządzający majątkiem spółki G GmbH

Pytania prejudycjalne

Jaki cel ma art. 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych ⁽¹⁾, zgodnie z którym pracodawca zobowiązany jest do przesyłania właściwemu organowi władzy publicznej kopii, zawierającej przynajmniej dane zawarte w pisemnym komunikacie do przedstawicieli pracowników, który jest przewidziany w akapicie pierwszym lit. b) ppkt i)–v)?

(¹) Dz.U. 1998, L 225, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Austria) w dniu 3 marca 2022 r. – RE/Bezirkshauptmannschaft Lilienfeld

(Sprawa C-155/22)

(2022/C 222/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich